

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Slogom rastu male stvari, a nosioga sve pokvari. Nar. posl.

Nepotpisani se dopisi ne šekaju.
Priopćena se pisma tiskaju po 5
črvi, svaki redak. Oglaši od 8 re-
dakata staje 60 nč., za svaki redak
više 5 nč., ili u slučaju opetovanja
uz pogodbu sa upravom. Novci se
dešavaju poštarskom napuštanicom (as-
segao postalo) na administraciju
"Naša Sloga". Ime, prezime i naj-
blju poštu valja točno označiti.

Komu list nedostaje na vremenu,
nako to juvi odpravnici u otvo-
reni pismu, za kojo se ne plaća
poštarske, ako se izrana napiše:
"Reklamacija".

Izborni sastanak.

U Hrušći dne 31. marta t. g.

(Konac.)

Mi smo zahtijevali, da se svuda ceni i
uvazuje naš jezik. Čuvati i gojiti moramo i
sami mili naš jezik, kao zemicu oka svoga;
ta ljubav do svoga jezika je strakoma čovjeku
prirođena. Pravo tako imamo, da zahtijevamo,
nako se postoji naš jezik; ova pravo imamo
u zakonu zajamčeno, koji su po Njeg. Velič-
anstvu cesara i kralju potvrđeni. Ministarstvo
hoće, da se naš jezik, štine i česti. Ono je
proglašilo, da u ovoj zemlji nije njemački
jezik zemaljski jezik. Njemačke dopise valja
vraćati; jedino tako pridobiti čemo našemu
jeziku vrijednost. (Borno odobravanje). Ze-
maljski jezici u našoj zemlji su hrvatski i
slovenski te talijanski.

I ministarstvo samo hoće, da se nam
piše u hrvatskom i slovenskom jeziku i da
se u ovom jeziku i ureduje. Činovnici moraju
znati naš jezik: tko ga ne zna, taj se ga neka
uči, a tko se ga učiti neće, taj neku se seli! (Silno
odobravanje). Samo Talijani i nekoj
loši činovnici neće da priznaju naš jezik, u
zemaljskom saboru neće o njemu niti da čiju.
Ova godine su, kao što je već kazao gosp.
Mandić, htjeli skoro uzakoniti, da se naš
jezik iz sabornice izključi. Demonstrirali su
proti nam i našem jeziku i proti cesarskoj
vladi. Nj. Veličanstvo cesar i kralj razputio
je zemaljski sabor, jer nije mogao takvo po-
stupanje odobriti. Na vama je dakle, da se
dobrom nakanom Nj. Veličanstva okoristite.
Talijani kažu, da se oni ne protive našemu
jeziku, već da oni hoće samo talijansku radi
boljega, jednostavnijega sporazumljivanja. Kad
bi ovako načelo vredilo, morao bi u saboru
naš jezik vladati, jer je naroda našeg jeziku
velika većina u zemlji; ni mi ne tražimo
toga, jer hoćemo samo ravnopravnost sa drugim
narodnošću. Nije pak istina, što tvrdi
Talijani, da će oni talijanski jezik u saboru
samo raditi lagljega sporazumljivanja.

Godine 1861. bili su u saboru: biskupi
Legat, Vitezović i kanonik Feretić; kasnije
pak župnik Spinčić, Marotti, Kubršić i bi-
skup Šterk; svi su govorili u saboru samo
talijanski, a ipak nisu nikakvih koristi za
naš narod postigli. Kasnije došli su u sabor
mladji, kao on (govornik), Laginja, Zamčić
pa su tako u saboru govorili samo talijanski,
a bez ikakva uspjeha. Zato smo od
onoga odstupili, da spasimo barem čest na-
šem jeziku i postigli smo nekoliko uspjeha,
što može u našem narodu ponos izazvati.

U ovoj občini ima ljudi, koji potajno
rade, koji žalju po pošti pisma jednoj ili dru-
goj osobi, a nemaju obrazu podpisati se. Ove
osobe crne i klečeve vase pravke. Takvi ljudi,
koji ruje i potajno rade, ne imaju poštene
namjere; svaki pošten čovjek stupa javno na
svjetlo. Onako pa, kao što oni ljudi rade,
postupaju samo nepoštene i podli duše. Ove
osobe kažu, da su dobri narodnjaci, akopren
za svoje nakane traže pomoć kod nepristupača
našega naroda u Trstu, Poreču i drugdje.
Onkvi su ljudi ili sljepi, ili su zlobni. Ako
su sljepi, oni slušaju u in, jer ako dovoli, da
te vodi sljepek, lažko te u jarak zavede; ako
su pak zlobni, to je još gore, jer zlobni ljudi
nas mogu samo u zlo zavesti. Tko traži po-
moć kod Talijana, kod onih, koji nas bacaju
pod noge, koji nas upropasuju, taj nije po-
žaren, taj nije naš čovjek. Liek i pomoci mora-
mo si tražiti kod kuće; jedan drugoga, mora-
mo podupirati. Ako ne budemo stali brat
uz brata, dobiti ćemo tuđinu za gospodara.
Slušajte braće svoje izkušne i poštene rodo-
ljebe i čuvajte se krivih proroka; držite se
uvick naših pravaka! Dok mi bude čast za-
stupati narod u Beču i gdje god drugdje, vr-
šti hocu točno svoju dužnost. Naša radnja u
zem. saboru i u carevinskom vječu je javna i
otvorena knjiga. Došli smo ovamo, da nas
čujete i sudite (Odobravanje). Nešto smo po-
stigli, a mi do sada nismo izrekli pouzdanja
o. kr. vlasti i toga nećemo učiniti, dok ne
budemo imali svojih škola, prava našemu
jeziku i podpunu ravnopravnost, to dok se
naše materijalno stanje ponešto ne popravi.

Podpuno pouzdanje pak imamo u Njeg. Ve-
ličanstvo našega cesara i kralja i u naš narod.
Za ova dva radimo i raditi ćemo. Sudbina
naša — opetujem — je već preko 350 go-
dina tjesno skopljana sa prejasnom kućom
Habsburga i mi smo pripravili sve žrtvovati
za Nj. Veličanstvo i za naš narod. (Klicanje:
Živio cesar! Živio Spinčić!)

Resolucije.

I.

Sastanak u Hrušći odobrava podpuno i
u svemu postupanje naših bivih zastupnika u
zemaljskom saboru u Poreču prof. Matka
Mandića i Slavova Jenka, i naših državnih
zastupnika prof. Vjekoslava Spinčića i dra.
Matka Laginja, te im izriče toplu zahvalu
za njihovo djelovanje na korist hrvatsko-slo-
venskoga naroda u Istri.

II.

Tjednici sastanka u Hrušći, videći kako
vedima talijanskih zastupnika — akopren
stupu manjini naroda — bezobzirno i bez-
obrazno postupa proti našim zastupnikom u
zemaljskom saboru u Poreču — zgrajuju so
radi takvog postupanja, oštro je odsudjuju,
ter ostavljaju na volju budućim zastupnikom,
da u buduće stupu u zemaljski sabor u Po-
reču ili ne.

III.

Ova rezolucija govori o popunjavanju iz-
pražnjenih učiteljskih mjesto i o gradnji škola
u onom sudbenom kotaru.

IV.

Da se provede jezиковna ravnopravnost u
svih javnih uredih.

V.

Da se proširi izborno pravo za občine,
pokrajinu i državu.

VI.

Da se blazije provadiju postojeci šumske
zakoni, da se dozvoli gojiti koze, gdje je to
moguće, i da se konstituiraju bez zaprieka
šumske zadruge.

VII.

Da se započine sa gradnjom željeznice
Herpelje-Jurdani; da se podržavi nekoje ceste
u onom kotaru, druge da se uredi i napokon,
da se nove potrebite ceste gradi.

VIII.

Da se dade občinom pomoć za dobavu
pitke vode i da se proširjuje proti prodaji
bistrice vode gradu Trstu.

IX.

Da se potvrdi drevna povlastica prodaje
octa Munjcem i Žejancem.

X.

Prosvjeduje se proti navalama na naše
svećenstvo, molbom, da se za isto zastupici
zauzeti izvole.

Izborni sastanak u Kastvu.

(Konac.)

Zatim prijavil predsjednik g. dr. Stanger,

koji reče u glasnom, da će kao bivši zastupnik
gradova Kastva, Voloskog, Lovrana i
Mošćenica izvesti o našem djelovanju u sa-
boru obzirom na Školsko. I on je očito
pravednost talijanske većine u saboru odmah
u prvom sastojanju, jer unistio i njegov izbor.
Birači reprenda bježi zakonito proveden. Birači re-
prenda gradova izbaraše ga ponovo, nučenu
ojim se i ovdje zahvaljuje.

Prelazeći na predmet reče, da uvidja kadkad
i cesarska vlast opravdnost, naših zahtijeva-
gledi pučkih škola, jer nam je dala u više
stupnjeva nakon tečke borbe za pojedine škole,
pravo. Mi se moramo boriti svuda za ustro-
jenje pučkih škola, premda nam zakon jasno
ustanavlja, gdje bi sve morale biti te škole.
Školske oblasti čine nam svakojako zaprieka
sad glede samih zgrada, pak radi prozora,
vratu itd. U tom su možes zemaljske škole
te oblasti, napose zemaljski obor. Naši na-
rodni protivnici avljuju i sami, da bi bilo
loš po njih kad biemo mi svi znali čitati i
pisati. Oni se toga i boje. Rugejut nam se, da

smo neuki, a oni neobraženi, pak ako je to
istina neki smo, jer nem nedaju škola, a
oni su, a neobraženi i s našimi novci. Da su
oni bili do sada pravedni napram nama u pi-
tanju Školskoga, učili bili danas između njih
i nas toliko nepristupača, jer bi bila škola
mnogo, zla popravila.

Naša je glavna dužnost, da pitamo svuda
tamo školu, gdje imade po zakonu dostatan
broj djece sposobne za školu. Naši govorili
pre dolazi u saboru u tom pogledu, ostali su
glas vajipucéga u pustini, premda imade još
preko 18.000 djece bez škole, i to skoro iz-
ključivo naše djece. Mi smo nastojali, da se
otvori tim viši pučkih škola, jer to zakon
zahtjeva i jer i mi za škole doprinosašmo.
Oni nokažu: Vi neimate škola, pak Vam
neuteb, da za školu doprinasaš, već plati i šuti.
Nadalje kažu, da se mnogo troši na pučke
škole, to da se višo trošiti nemaju. Straraju
da pate i zakone, da se naš pak još više pla-
ću za školu obtereti, ali pravedna vlast ne-
može tih zakona priznati niti prejasni vlast
potvrditi.

U saboru treba nas, jer inače nebi
se moglo Njeg. Veličanstvo obavestiti ob
onom, što se nam dogodilo. Cesarski vlast
mora paziti i na ono, što naši zastupnici u
saboru govorile, pak ako je pametnije i mu-
drje izričeno, negoli to čini većina, mora se
na ono obazreti. Prem bježimo u manjini, mi
smo ipak koješta dobra postigli ili zla pre-
pričetili.

Radi toga je dužnost Vaša, čestiti birači,
da birato ponovo ljudi razborite, pametne i
odlučne, da u Poreču dostojno zastupaju Vas,
Vaša zahtjeve i potrebe. Među ovima spada u
prvom redu ustrojenje pučkih škola.

Pitati bi mogao tko god, zašto se mi to-
liko borimo i macimo za ustrojenje potrebitih
škola, kad je ta zakon, koji tu odlučuje. To
je istina, ali protivnici naši su u većini, oni
su u posjedu i nedaju, da se zakon vrši.
Nuvajda primjer je odvjetničke prakse, kako
se mora često čovjek i za svoje pravdati. Tako
je i nam, koji moramo uvek i suda zahtje-
vati, da se zakon vrši. Treba nam dakle u
zemaljskom saboru ljudi čvrstih i mudrih,
koji će znati i htjeti začetiti se za sve potrebe
nasog naroda. U tom obziru učinili su naši
zastupnici u Poreču, i bez njega zadnjih dva
godina, sve što im bježimo moguće.

Zahvaljuju se biraćem na pouzdanju, koje mi opetovo izkazaš. U Poreču neide
od naših nitko rad. Tamo se trpi mnogo i
nalazi se u pogibiji. Svi naši zastupnici za-
hvaljuju se biraćem, što ih tamо Šalj, ali
znaće, gospodo biraći, da je ono breme, koje
na njih optiće, vrlo težko. Radi toga treba
nastojati, da im se neoteže položaju.

Konačno preporuči biraćem, da se do-
govori i slože za muževne, koji će odlučno
stojati u budućem saboru na bračku naših
narodnih prava. (Govorniku klicali su često
biraci: živio medju govorom, a napose na
koncu.)

Predsjednik prijava zato, da želi pro-
govoriti i zastupnik Spinčić. U občinstvu na-
stade burno klicanje: Živio Spinčić!

On reče među ostalim: Čuli ste, čestiti
biraci, od trojice predgovornika, sto smo naš
deytorice zadnjih 6 godina u zemaljskom
saboru govorili i predlagali. Od to deytorice
jedan je već pokojni. (Občinstvo klicanje:
Slava mu!) Mi svi imali smo vazdu pred
očima samo korist našega naroda, često dapač
i na našu vlastitu štetu. Ali nista zato, samo
da smo mogli u i čem narodu ponoći na-
stojec, da se vrši suda zakon, i da nam se
daju naše pravice.

Izlazi svakog četvrtka na d

rak.

Dopisi se neravna sko

netiskuju.

Nobilijevani listovi se neprimaju.
Preplašt a poštarnom stoji 5
for., za seljake 2 1/2 for. na godinu.
Izlijemjeno for. 2 1/2 i 1 za pol go-
dine. Izvan carine vče poštarni

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi
se u Via Farneto br. 14.

Izvanredno izdanje.

proti svakoj nezakonitosti i proti svakoj nepravdi, koja se je našemu narodu od javnih službenika nanašala.

O Istri, gospodo moja, nije se nikada taklio govorilo i pisalo, koliko ovo nekoliko zadnjih godina, a drago mi je, da su naše jede i nevolje i drugi na vlastite oči vidili. Prije 8 dana propotovao sam od Hercegova do Pule željeznicom sa 60 zastupnika iz carevinskog vjeća i gospodskog kuću. Kad sam tu gospoda pustio onaj naš tužni krak, zapuštenost našega tla u gornjih krajevima, te čuli za našu bledu i nerolju, rekoče mi: Sada se nećemo, što ste vi i Vaš dragi dr. Laginja u opoziciji na carevinskom vjeću t. j. proti vladu. Ni mi nismo, gospodo birati, proti vlasti iz prkos, već zato, jer je vlada u opoziciji proti našemu narodu. Mi ćemo ostati i nadalje u opoziciji, i to sve dotle, dok se ne zadovolji zakonom, dok nam se nedade sve, što nas po zakonu i pravu ide. Držati ćemo se one poznate: „do ut des“ (dajem, da mi dades) t. j. ako želi, da njegova troška dozvolimo u ime naroda neku zadovoljstvu premašiti željam našeg naroda.

U ostalom bilo prije ili kasnije, narodu se mora zadovoljiti, njegove tražbine jesu zakonite, njegovi zahtjevi opravdani. Buće li s našu strane sloge, jedinstva i odlučnosti, viditi četa, da će nam se zadovoljiti. Tada ćemo doći do svojih škola, do čestitih činovnika — doći ćemo i do materijalnog poboljšanja. To ide dodušno polaganjem, ali ipak ide i ići će brže, čim budemo svuda svoje odlučne zahtjevale. Naše rano jesu stare, te njim treba čvrsta ljeva. Narod naš je dugo spavao, dugi bilaš pritisnut, pak treba mnogo truda, muke i vremena, dok se probudi, dok se ga oviesiti.

Za bolest našega naroda tražimo mi svuda leika i vrednih liečnika. Nedavno potražili smo leika našemu narodu i kod samog Njeg. Veličanstvo.

U mnoge oblasti neimamo povjerenja, jer ga ne zaslužuju, ali mi imamo podpuno povjerenje u Njeg. Veličanstvo, jer je sudbina Nj. prejasne kaže uzko vezana preko 350 godina sa sudbinom našeg naroda. Naš cesar i kralj primio nas je nedavno u audienciju najljubzevoje i tom prigodom uvjerisemo se, da mu leži na srcu sreća našeg naroda. Mi se pouzdajemo nadalje u žilavost našega naroda, koga nisu mogli uništiti toliki neprijatelji već u staro doba, a niti u novije vrijeme. On je prkos i Niemcu i Madjaru i Talijanu, a odolio je pred više stotinu godina i silnomu Tarčinu. On će i sada odoliti svim svojim protivnikom, bude li u nas uztrajnosti i slike.

U ovo predstojecu osam dana viditi ćemo se jošte, nu prije današnjeg razstanka želim reći kano občin, kao kastavac i građunin još par riječi.

Po našem Njeg. Veličanstvo biraše naš sabor najprije iznenadu zatvoreni, a odmah iz toga raspunut. To se je dogodilo, jer nije hujela saborska većina, talijanski zastupnici, postovatori naš jezik, dapače htjeli ga iz sabornice izključiti; ogriješili se nadalje i tim, što su poružili zastupnika vlade na saboru.

Sada se imaju obaviti novi izbori. Već tečajem ovoga mjeseca obaviti će se izbori fiducijski. Takeve fiducijske birati ćete da mala i vi, a oni će izabrati 16. maja zastupnike za zemaljski sabor, kultivski bijući do sada naši drugovi Jenko i Matvić (Živabno klanjanje: živili!) Sa žaložeu dozvali smo, da su nastala i u ovih stranah nekakva komesanja proti rečenim muževima.

Menj je poznato, da su neki nezadovoljni nudjali kandidaturu za sabor jednonu našemu mužu proti jednonu dosadašnjemu zastupniku. Taj muž je dotičnim nezadovoljnikom i muzki odgovorio, da ima drugih brigu, a kad ih i nebi imao, da nebi nikada kandidirao proti osobama, koje uživaju narodno povjerenje, koji su za narod zaslužni i koje bude preporučila „Naša Sloga“ sporazumno s političkim družtvom „Edinost“. On je tim odlučno odušudio sve one, koji bi htjeli rasuti zapit u našoj narodnoj stranci i s toga čestim (Živabno odobravanje).

Srce me je zazeblo, kad sam doznao, da se pojavljuje neki ljudi naš narodni protivnik, kako je već predobjeo 7 osoba u Kastavčini, koji će raditi i glasovati za talijanskim stranku. Že sreća me je ujelo, kad sam čuo, da je urednik jednog smradnog talijanskog lista, koj je već svega i svašta izigravao proti našim svetinjama, proti našim pravakom i proti svemu našem narodu, došao i u naše strane, te našao taj osobu, koja se je pustila s njim u dogovaranje. S tim našim ljetnim protivnikom dogovarao se proti našemu narodu (Klanjanje obćenito: propao! kamen mu za vrat! u more s njim!).

Boli me to silno, kad se traži takove odvjetnike i zagovornike, a na propast našega naroda. To su srećom pojedinci, a ja se čvrst nadam, da se vi nećete dati zavadići, a ja se vrati (Glasovi: nećemo nikada!). Nađam se, da ćete izabrati čvrste, stalne i poštene fiducijske, koji će pak glasovati za kandidate, koje će proglašiti „Naša Sloga“ i političko

društvo „Edinost“ (Glasovi obćeniti: hoćemo! nebojte se!). Nu zato valja vati se na vrijeme pogovoriti i složiti. Mnogi bo kažu: meni ne treba tamo, opraviti će i bez mene. Ali to ne valja. Vi se smijete radi jedne dnevne dopustiti, da vas budi koji, radi nje kroz 6 godina slabu na saboru zastupa. Radi bi ljeđ dogovora i sporazumjenja mislim, da bi valjalo već danas izabrati izborni odbor, koji će pripraviti sve potrebito za izbor fiducijski (Odobravanje). Sraki neka budu na svojem mjestu, svaki neka učini svoju svetu dužnost, pak nećima dvoje, da neće naša sveta stvar pobijediti. U to ime pomoći nam Bog! (Obćenito odobravanje, pleskanje i burni živici!).

Predsjednik pročita zatim prvu rezoluciju, koja bijaše jednoglasno i uz borno odobravanje prihvaćena, i koju donašamo niže na prvom mjestu.

Zatim se prijavlja za rječ dr. Laginja, koga pozdravlja občinstvo gromkim klicanjem. On reče, da će biti vrlo kratek, jer su već drugovi mu obširno izvestili. Spomenuti će samo, kako je to, da smo mi u saboru u, manjini, premda nas je po broju više u zemlji. Toma je krv izborni red za Istru. Taj se mora promjeniti. Nas je u Istri preko 185 hiljada, a Talijani jedva 118.000 duša. Zatkor je nevaljan, jer daje manjini potuštanje većini zastupnika. Navadja, kako se obavlja izbor gradovih, a kako na vunjsćini, a birači gradjanin sa malom patenticom izravno svoga zastupnika, a birač u seoskim občinama, makar plaćao 99 for. poreza, bira tekar fiducijsku.

Dužnost je naroda, da so na sastancima izjavi protukov izbornom zakonom; taj se mora promjeniti; narod neka piše obec pravo glasa. Mnogo nam neće dozvoliti, ali budemo li svi pitali, nešto će nam dati.

On se nadam, da će narod odabrati čestite i vjerni fiducijske. Ovi birači će složno naše muževe, znajuće, da bi inače bilo preko klestvo na nje. I on je duće za komšešanje u ovih stranama, ali se nadam, da će se to izpraviti, jer ako se braća prepriču sami, nemari toliko, oni će se pomiriti, ali ako dođe treći, da maški obojici, skočiti će oni složno proti dosljaku. Nu sada nije vrijeme prepričom; sada moramo svi složno raditi za jednu vjeru i za jednu stvar, a tko bi protivno, radio, iti bi nas izdati hotio, na njega neka pada prokleštro (Silno klanjanje i odobravanje poprati osobito zadnje riječi).

Predsjednik pročita zatim II., III., IV., V., VI. i VII. rezoluciju, koje mu razni birači izračuse, i koje bijaše jednoglasno prihvaci.

Dobiv rječ g. Mirko Jelušić obrazloži svoju rezoluciju o osnivanju hrvatske gumanizacije u Istri, koju donašamo pod brojem VIII. Isti obrazloži i predloži rezoluciju, da se blazije provadja postojeći šamski zakon. Prima se kano gori.

Zast. Spineti ičiže još jednoč vržnost predstojeci izbora, te predloži — pošto nas se neće već ovoliko sastati — da se izaberu već sada posebni izborni odbor, koji će izbore rukovoditi. Predlog se prima jednoglasno. Izabrano bijaše 15 občinara u taj odbor.

Pošto se nije nitko više priglasio za rječ, zatvrdjuje se predsjednik kao takav i kao pokrovnik; „nasim dićem sokolovom, kojim bi se morali ponositi i veliki narodi, a kamo li nećemo mi“. Za to pozivlje skupšćinare, da im uklizku u znak zahvale i povjerenja srdačni živili! (Odušovljeno i dogteraju živili! Što se su svih strana). Nispokon pozovaju predsjednik prisutne, da uklizku trokratni živilo! u znak poljanice odanosti i vjernosti do Njeg. Veličanstva cesara i kraljev Franu Josipa I. (Skupšćinari uklizku gromko trokratni živilo).

Konačno zahvali se predsjednik svim prisutnim na tokom povučanju napravim njemu i na uznornom uprav red — te zaključi izborni sastanak — pozdravljen živabnim klanjanjem.

Resolucije:

I.

Učestnici javnog sastanka u Kastvu odobravaju u svemu i po svemu gg. Slavoju Jenko, Matku Mandić i Dr. Andriju Stanger bivših zastupnika i njihovih drugova rad, postupak i držanje u i izvan pokrajinskog sabora u Poreču i isto tako rad, postupak i držanje, svojeg zastupnika na carevinskom vjeću, veličućem gosp. Vjekoslavu Spindiću i njegovog druga velenič. gosp. Dr. Matku Laginja; i riječ njim zato iz ovog sastanka podpuno prijanje, neomeđušeno povjerenje i sverudnu zahvalu molbom, da se i unapred po svojih silah i uvidljivnosti zaizmu za unapredizvanje našeg milog hrvatskog i slovenskog puka u Istri.

II.

Učestnici javnog sastanka u Kastvu izražuju želju, da bi svaki mužkarac, koji na vrsi 24. godinu, imao pravo glasa — ko što imade dužnost služiti cara i kralju u vojski —

u obć. zastupstvo, pokrajinski sabor i carevinsko vijeće.

Dok se to nedogodi žele, da bi birači izvanskih občina birali direktno, kao što biraju građani.

III.

Učestnici javnog sastanka u Kastvu, hoće, da budu gleda ječka ravnopravni drugim načinom, s toga zahtjevaju, da se dade mjesto i hrvatsko-slovenskom jeziku u svih c. kr. uradi; — zahtjevaju, da bude takvi činjenici namješćeni, koji poznaju u jeziku i u pisanju hrvatski ili slovenski jezik, da budu ljudi mogli taku u svom materinskom jeziku govoriti, kako kod svoje kuće; nadaju se zahtjevaju, da bude napisan na tablji i pečati kod svih javnih oblasti u oba jezika postavljeni.

IV.

Zatim se prijava za rječ dr. Laginja, koga pozdravlja občinstvo gromkim klicanjem, akoprem zastupaju manjinu naroda, — bezobzirno i bezobzirno postupa prama našim zastupnikom u saboru u Poreču, zgrajući se nad tim postupkom, majočirje ga odsećaju i postaju budućim zastupnikom na volju, da unapred podiži ili ne u zemaljski sabor u Poreč.

V.

Pozivlje se visoka c. kr. vlada, da učaststoji, kako bi se čim prije započelo izgradnju željeznicu iz Jurdani do Hercegova u Istri.

VI.

Pozivlje se visok c. kr. vlada i zemaljski odbor, da obzirom na pomanjkanje pitne vode, javnih cesta i puteva u občini kastavskoj pomognu zakonitom podporom ovom občini, tim više, što su u to ime i občina i pojedine županije izdala zadnjih godina velikih svata bez osobitih podrški oblasti.

Preporuča se i moli gospodu zastupniku na državnom saboru, da birači hvalevredno dosad tako i u buduću za ove i sve ostale potrebe občino i občinama kastavskim, osobito u gospodarskom pitanju, podigne svoju mužku rječ, da se tim potrebam po zakonu udovolji.

VII.

Učestnici narodnoga sastanka u Kastvu odobravaju u svemu i po svemu postupak naših zastupnika, koli su na carevinskom vjeću u Beču, toli na pokrajinskem saboru u Poreču u prilog i korist hrvatsko-slovenskog naroda u Istri, preporučuju im ujedno, da izhode c. kr. oblasti, da se sva može i utoci, stavljeni u hrvatskom ili slovenskom jeziku, rješio u istom i to u čim kracem roku.

Izborni kretanje.

Već ovoga tjedna obavilo se je izbora izbornika u nekoliko ladanjskih občina. Nastajuća tjedna obaviti će se jih najviše. Mi ovim izvještajemo o tom po kontarima i občinama, u koliko nam je poznato. Kotar koparski.

Občina Piran. Po vistemli talijanskih novina naši birači nisu se tamo ništa nisu prikazali. Neznam tomu uzroka, i znatičniji smo, koliko i okudk je birača tamo doslo. Jedna talijanska novina veli, da jednoglasnost izbora talijanskih izbornika kaže, da ladanjski občinari imaju čvrstu vjeru u Piran grad. Mi jako o tom dovojimo, i mislimo, da naši birači nisu k izboru prilosti radi mješavini, a izhoditi će izbore rukovoditi. Predlog se prima jednoglasno. Izabrano bijaše 15 občinara u taj odbor.

Občina Vižinada. Izbole u kotaru porečkom otvorilo se je sa vižinadskom občinom. U toj občini nisu još naši nikad objedili. Velik je u njoj nerед i kod izbora i inače. I ovaj put objedili je talijanska stranka, a kako. Prije svega grozilo se je ljudem, osobito zaduženim. Sam občinski načelnik Fattor sa još petoricom klatirali se na Veliki petak po Kasteliru i Labincu, tako i neki Korac iz Motovuna, pak gdje moljakali, gdje grozili se. Nego sve to nebi valjda bilo ništa moglo kontrolirati. Kontrola bila je nemoguća, jer se nijednoga našega nije pustilo u dvoranu, a c. kr. komesar neponaši svih ljudi. Saznalo se je ipak, da je jedan talijanac glasovao dva puta. Bilo je i drugih nezakonitosti i nepravilnosti. I sam komesar da je prosvjedovao proti nekoj glasovom. Naši pak poduzeli su bezodvratno korake za utok proti tim izborom, kod kojih su talijanasi objedili sa samo 13 glasova većine. I tu se svakako opaža napredak naše stvari Izabrana su 3 talijanskih izbornika.

U občini bujskoj objedili su protivnici, a tako i u Brtonigli; u prvoj izabrano je 7 u drugoj 4 protivnička izbornika.

Občina Umag. Radostno nas je iznenadilo, da su se naši tamo maknuli, i postavili u borbu. Nemora se odmati objediti, ali boriti se valja i tim pokazati, da se živi. S vremenom može se i objediti, Za prvi već put imali su naši 55 glasova, dočim su jih protivnici dobili 87. To je dobar znak. Čestitamo našim tamo. Izabrana su 4 protivnička izbornika.

Občina Motovun, u kojoj je občinski nečelnik onaj muž, koj je vjeroj u sabor izrazio se tako, kao da je Istra izključivo talijanska zemlja, objedili su naši poslovne sve uključujući sabor. Vidi se kako su sljepi naši protivnici, da neviđe nit ljudi u svojoj občini. Živili naši svjesti birači!

Obč. Oprtalj. U toj občini birači se jučer i danas. Za uspjeh još se nezna, al poznavaju tamošnji narod, nadamo se dobro.

Občina Griznjan u birači dne 22. aprila, občina Vrsar dne 24., občina Poreč dne 25. i 26., a občina Vižinada dne 27. Ni smo uvjereni, da će naši birači u svih tih občinu učiniti svoju dužnost. Dobri Bog ulagosloviti će njihov trud, a dobro od togu i sami će, ako će Bog, uživati.

Kotar puljski. U tom kotaru nije se obavilo još ni jednoga izbora. U svih občin istog dne objedili su se dolazećeg tječina, i to: u Kanfanaru dne 22. aprila, u Barbanu i u S. Vincentu dne 23., u Filipanu i u Vodnjansku občinu dne 24., u Puli i Balah dne 25. Svuda

počinjale izbor već u 7. uru i jutro. To vadimo iz protivničkih novina. Bit će valjda tako. U ostalom časnat će naši i drugičje za dane i za ure. Nek se požure na izbore svi, složno, kao prava braca, i kao vjerni sinovi našega naroda, pak za stalno neće uzmanjati blagoslov božji.

Sutra nedjelju je sastanak u Smojanju.

Kotar pazinski.

Nit u tom kotaru nebjaje još nijednog izbora. Bit će u svih občinali istoga u nastajućem tjednu. Mi se čvrsto nadamo, da će naše občine Pazin, Tinjan, Zminj učiniti svoju dužnost, a usam se takodjer, da će naši birači i u občinama Boljun, Plomin i Labin, koje su u protivničkim rukama, skočiti na junaka noge, te pokazati, da nisu Talijani nit da neće biti. Nek ni jedan neostane doma, nek se nijedan ne de prevariti, pak je pobjeda stalno naša. Gleda občine Žminjske ču-jemo, da Talijani vele, da se neće mješati. Kisele je grozđe, ali svakako neima njim se vjerovati, već potihiti k izborom svi kao jedan. Da se i u občini plominjskoj radi, kažu najbolje neke židovsko-liberalne novine, koje dižu pakao proti našim nekim muževom. Nek samo viču. To je samo na čast onim našim muževom. Mi nećemo židovskog liberalizma, pa bio on i u talijanskom ruku.

Kotar Voski.

To je najčišći hrvatski, odnosno slovenski kotar. Protivnici nasi nedaju ni tamo mira. Svi koliko jih je i kakvi su i gdje su zdržali su se u jednom, da sruse narodnu čast i narodno postenje. Pripravljali su se već danovo. Već sad možemo reći, da jim je jalov posao. Sustanci u Hrastici i u Kastvu otvorili su oči i onim, koji su možda koliko toliko bili zavarani spletakama protivničkim. A i morale su se otvoriti svakomu, koj hoće da vidi. Na čelu protivničke agitacije je Francesco Marotti iz Obrova, koj mora imati mnogo novaca na razpolaganje sudeć po pijankah, koje se priredjuju, po tiskovinama koja se se iz Kožušine šalju. Ni to nebi značilo još ništa. Nego zna se, s kim je on u savezu. S njim ruku o ruku radi neki javni službenik, zagrijan Talijan, rodom iz Pirana, koj se je u kući g. Kaspara Kastelca hvalio kako on za njega radi po Kastavščini i drugud. Čestiti dr. Rybač, odvjetnik u Sežani i zet gosp. Kastelca razkriza se je svojim tustom, kad je čuo, kaj za njega radi, i kad nije htio javno izjaviti, da on neće da kandidira i takvih okolnosti. Gosp. Kastelec nije se valjda ni onda zastudio kad je došao k njemu Francesco Marotti zajedno sa urednikom lista "Il Giovine Pensiero", u. Paši Carloni Martinolicem, i s njimi zajedno snove snovao. Dakle ste došli gospodine Kaspare i urednik lista "Il Giovine Pensiero" koj onako bljutavno piše o svim našim ljudima i celom narodu, govorio je: "nisi su kandidati gosp. Kastelec podešao u Materiju i gosp. J. Andrejević podešao u Vepričku... Čestitamo g. Kastelcu i još komu, kad ga Martinoličev zove svojim kandidatom. Ne kažemo nit riječi više, nego dajemo to na znanje biračima i izbornikom iz materijske, podgradske i jelšanske občine, kao i onim iz kastavške, lovraške, veprinčake i volosko-čopatske. Koj za to znade, bi mora takodjer znati što mu je činiti."

Upravni odbor u Podgradi u njoj bio htio našim dati prepisati listinu. Na pritužbu kod kotarskog glavarstva, odgovorio je ovo, da je onaj odbor pravilno radio, da nije dužan dati listinu na prepis. Prosluga utorka bio gospod. Slavoj Jenko kod kotarskog glavarstva, i ovaj mu konačno dopustio, da listine prepise, i on ih dao prepisati.

Nit u Kastvu nije se moglo kod občinskog ureda dobiti prepisa, i kotarski glavar rekao je bio našem jednomu biraču, da mu nemože dopustiti, da prepise listine. Jučer je gosp. Kotarski glavar dozvolio predsjedniku izbornog odbora za grad i občinu Kastav. Taj izborni odbor bio je izabran na sastanku dne 15. aprila. Imao je sjednicu dne 18. aprila u Kastvu. Svi 15 članova odbora, iz sve Kastavštine od blizu idaleka, došli su k toj sjednici. Svi su odusjevljeni i zauzeti za stvar, indigurnirali rad samog pokusaja što su ga protivnici u savezu sa put slijepili i zlobnih izroda htjeli učiniti. Svi složno ustanovili su listu fiducijara, i obvezali se za njih glasovati i raditi. Predsjednik Kazimir Jelavić i član odbora Ivan Vlah občinskog savjetnika podali su se jučer u ured kotarskog glavarstva, gdje je je izborni komesar barun Reinlein primio posve ujedno i predhodnog dozvolon kotarskog glavaru dozvolio da listine pregledaju i prepisu. Jedan je glos po svih stranah Kastavštine: da će čemo k izborom, i glasovati složno za listinu izbornika ili fiducijara, koju je pošta-

vio izborni odbor. Tako se radi medju svestrima birači. Bira se ponedjeljak dne 22. aprila. Tako i u Podgradu i u Lovranu.

U Lovranskim občinskim uredima, došli su jednom dvojicu talijanaša pregledati listine. Dali njima jih, i mogli jih i prepisati. Inače se javno nezna o radu talijanskim u toj občini. Boja se oni svestni Lovranača, Mošćenica i Bersečana. Oni su već sačuvali listine izbornika, za koje će svima složno glasovati.

Mnogi občinari Vepričke občine moljili su kotarsko glavarstvo, da se izbor obave na Vepriču u občinskoj kući, gdje su se izbori uvek obavljali i gdje se se do najnovijeg vremena obdržavale od prastarih vremena sjednice. Sad je občinski ured u kući g. načelnika Andrejevića, kod samega mora, na najskrajnjoj periferiji občine. Tu se i sjednice drže. Bar izbori se nebi smjeli vršiti tu, u privatnoj kući, ogradijenoj zidovima. U ostalom nek se obave gdje mu drago, naši nedrže križem ruke. Opažamo pak, kako g. načelnik Andrejević gleda korist občine, kad si daje platiti godišnje 120 for. za svoju kuću od občinara, dočim občinska kuća stoji prazna. Svota od 120 for. odgovara kamatom glavnice od 2400 forinti. No, g. Andrejević je po rječi C. Martinoliča njihov, talijanski kandidat!

Nasi birači iz Opštije učinili će se za stalno svoju dužnost.

Iz Materijske nit Jelšanske občine nešimamo nihavkih vesti o izbornom kretanju.

Izbori u tom kotaru obaviti će se u dolazećem tjednu.

Kotar Lošinski.

U tom kotaru obaviti će se izbori u dolazećem tjednu, a nešto i u sljedećem. Ladanjske občine u tom kotaru su čisto hrvatske. U Omisašu, Vrbnik, Funat nepouzdanju su naši protivnici nit dirnuti. Nit Dobrinj njim nedisti, samo kod birača iz ednoga selja da muti neki gospodin iz Malinske i nudja novaca. Nepošteno je, a bit će i užaludno, jer su nasi Dobrinjci uveće jako svjestni. U Dubašnici objećaju Jušto koješta, ako njega izaberu za zastupnika ili koga drugoga talijanščinu. On se hvali objećanjem zemaljskoga kapetana vit. dr. Campitellia. Malo jih je, koji mu vjeruju. Da promisli, nebi se nit smješiti ničemu. Vit. dr. Campitelli neće vet biti stalno zemaljski kapetan, pak su njegova objećanja na vrbi svirala. Čvrsto se namalo, da je talijanščem uzaludan posao i u toj občini. I nju će zastupati drugi muž nego li je Justo ili koji ujemu sličan žagovarati njezinu prava kao pravi njezin čovjek. U Baški bili su nesto počeli dijati glavu stari protivnici našega naroda tamo, od kojega živu. Već da su i po novce nekamo isli, jer dakako bez novca Talijanšči nerade. Uslijed javnoga sastanka od prosloga utorka potegli su svoje rogove svoje kuće. Nego svakako valjati na oprezu i tu kao i drugud, jer vrag nikad nespava, nego obilazi kako koga pozdere. K našim biračem će se ovaj put pridružiti i naši Dražani, koji su do sad s nekih osobnih razmirec ostajali kod kuke. Gospodin Tomić i drugovi doc će pomoći k pobjedi. I Vrh može nam dati jednog izbornika. — Birači s otoka Cresa neće se dati zavesti spletkom občinskog glavarstva i prvega savjetnika c. kr. bilježnika Petrisa. Občinsko glavarstvo je naime slabeno pozvalo župane ili ajančine za uskrsni blagdan u Cres, tobož radi većom važnu poslu. U občinskom uredu dočekav jeju je rečeni občinski savjetnik, i daju svakomu inenike fiducijaru rekav njim, da imadu za te ljude kod izbora glasovati i druge nagovaratati, da za nje glasuju. Anejiani ostali su na to razočarani, iznenadjeni, okamenjeni. Dobri su to ljudi. Valja jih podući. Valja sastaviti i dati makar tiskati listinu kandidata za fiducijare, listinu sastavljenu od naših i iz naših pošteneh ljudi, koji nede plesati kako talijanšču sviraju, nego glasovati za naše ljudje. Nek se ljudi za pojedinim porezničkim občinama među sobom pogovore i izaberi mraže za fiducijare. Oni sami valja, da jih biraju. Občina nit g. Petris neima se u to mješati, nije netreba slušati. Vlastela nek daju svoj glas u gradu komu hoće. Naši seljani pak nek glasujtu po svojoj volji za svoj mužev. Pozvani su za 27. m. — Nadamo se, da neće nit naši birači Osorske občine za drugimi zaostati, već se pridružiti svojoj braci, a tako nit malošelski.

Neki gospodin u Puli, koj bi sve naše ljudje upotio u Šicu vode, da može, koji neima nego smrđ za naš narod, da se hvali, da će na otocih pobediti talijanščinu. Dobro je, da za to znadu naši ljudi tamu. A kad za to sacinadu, onda će stalno svijetlji svoje sile, da nebudu njihovi zago-

rnici ljudi, koji bi jih porinuli u jame. Nastojati će sví, koliko jih je, da budu tu svrhu prepis listine, onda im se upravo oduzme pravo izbora. Neka tajno mole, da jih može bar nekoliko u svakoj občini biti u izbornoj dvorani kod izbornoga činca. I tim samu pomoženo će biti, da se izbor valjano obavi, na što mora povjerenik vlade paziti.

Iz občine Vodnjanske pišu nam 14. t. m. Nazad dñe godine odučilo je zastupstvo u Krnici, kuda ima ići cesta na Marčanu. Načrt bio tako dobro shvaćen, da je svakom kmetu mogao biti po volji — jer je prulazio po sred občine, ali to žalivo ne prvič mjestu se nije dopalo samim Krnicanom, pak Mutvorancem, Cokunaram i njekim Peruškašem, koji traže cestu preveć za se a nemisli da druga prilično odaljena i vešika selu. Došlo to nezadovoljstvo do njuš talijanskog gospodija u Vodnjani, pa dala trojici novaca, da agitiraju i obraćaju ljude za Talijane govoracim, da im budu glasovali za Talijane, da će im načiniti cestu, kudagoder budu zahtjevali ob svojem strošku. Dva od te trojice su gospodske podrepnice i to jedan iz Mutvorana a drugi iz Krnice, a treći pak dolazi iz Peruški. Hvale se, da su obrnuli čitavu Krnicu, Mutvoran, Cokune i pol Peruški.

Dragi moji kmeti, Vi koji ste pošteni i u čijih žilah teče hrvatska krv, ne dajte se varati ni voditi za nos od tih kletih talijanskih prodanaca, koji nisu drugo, nego grozne ljenčarne, jer im mrzak ko vragu sveti križ; ako budete slusati, sto Vam gospoda po ustju svogih, „ča va“ govore (jer to nisu nego same samacate talijanske spletke i prevara) poručiti ćete Vaš obraz, zatvoriti ćete sami sebi usta i nametnuti ćete ne samo na Vaša ledja, nego i na Vaše potomstvo veliku sramotu i silnu štetu. Vi koji imate vedro čelo i bistru pamet, pomicajte, da morate piti voć iz jezera, gdje se svini valjaju i svakojake životinje piju i . . . ; pomicajte, da voć preko dvadeset godina molite cestu; kad su izbori inženir dodje mjeriti, i tako Vas name, da bude už talijanski stranku; pomicajte da u Proštini ima preko hiljadu stanovnika a nema petorice, koji bi znali citati i pisati.

Sva naša pitanja i naše molbe se neće avužiti dok, braćo Proštinari i s nama čitav puč naše milje Istre nestupimo u jednokrvo kolo i ne izaberemo ljude naše krv i našeg milozvučnog hrvatskog jezika, koji su izasli iz siromašne kuće, a ne godspodu, koja nepoznada naše jede i ne volje. * * * * * Jur. Zašto nisu Labinčani ta pust ples za "Legu" držali? Fr. Ča ne znaš onu talijansku: "La žkoča Šerija, balar e acer mizerija". Jur. Ma da su niku fraju čimili, i čuda beći za "Legu" nabrali. Fr. Vero su cile tri fiorine skupili — a trideset bih iako bili pojili, da su ih imali. Jur. Ča dunke tamo je tolika mižerija? Fr. Ter da ni tako, nebi bito ni "Legu", jer se ona prima samo mršavoga kaka i krpeja, i se zakoreni samo u slabu zemlju, kako i pirika. Jur. Ča je njima za to, sumo da loči i žderu, magari kakove mršave kobiline. Fr. Ta im je već pjeđena bila u Vižinadi za te nove balotacije.

Različite vesti.

Uvid u izbornu listinu i dozvola prepis istih. Mi smo već javili, da prošloga tjedna nije g. kotarski glavar Voski dozvolio prepisati listinu, a da ih je ovoga tjedna dozvolio. Dozvajemo, da se je biračem porečke občine dozvolilo u občinskom uredu bez ikakve potekloće uvid i prepis listina. Usuprot, kako smo već javili, da se nije dopustilo uvid u listinu za dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas i Vas name, da se prodlate. Nemislite, da onaj dan izbora bit će Vam izgubljen. Ne, da puce bit će Vam strošku nadoknaden. Ludjali sumo može ponisiti, da vi glasujte za svoj jezik i za svoje pieme postati ćete omržanje gospodija. Ne! Ne! Sada ne gleda se omraz, nego probitak ili korst svog naroda.

Stupimo dakle sví kod sljedećih izbora u jednokrvo kolo, pa tako ćemo si osvetljati posteno čelo i dati vječni primjer našim potenckom, kako se valja boriti za naše narodne pravice.

Iz Premanture (občina Pula) pišu nam S. t. m. U puljskom "Il Gionve Pensiero" izlaža je u jednom zadnjem brojevu vist iz Premanture, u kojoj se hoće ujekako obezkriviti dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas i Vas name, da se prodlate. Nemislite, da onaj dan izbora bit će Vam izgubljen. Ne, da puce bit će Vam strošku nadoknaden. Ludjali sumo može ponisiti, da vi glasujte za svoj jezik i za svoje pieme postati ćete omržanje gospodija. Ne! Ne! Sada ne gleda se omraz, nego probitak ili korst svog naroda.

Iz Premanture (občina Pula) pišu nam S. t. m. U puljskom "Il Gionve Pensiero" izlaža je u jednom zadnjem brojevu vist iz Premanture, u kojoj se hoće ujekako obezkriviti dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas i Vas name, da se prodlate. Nemislite, da onaj dan izbora bit će Vam izgubljen. Ne, da puce bit će Vam strošku nadoknaden. Ludjali sumo može ponisiti, da vi glasujte za svoj jezik i za svoje pieme postati ćete omržanje gospodija. Ne! Ne! Sada ne gleda se omraz, nego probitak ili korst svog naroda.

Iz Premanture (občina Pula) pišu nam S. t. m. U puljskom "Il Gionve Pensiero" izlaža je u jednom zadnjem brojevu vist iz Premanture, u kojoj se hoće ujekako obezkriviti dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas i Vas name, da se prodlate. Nemislite, da onaj dan izbora bit će Vam izgubljen. Ne, da puce bit će Vam strošku nadoknaden. Ludjali sumo može ponisiti, da vi glasujte za svoj jezik i za svoje pieme postati ćete omržanje gospodija. Ne! Ne! Sada ne gleda se omraz, nego probitak ili korst svog naroda.

Iz Premanture (občina Pula) pišu nam S. t. m. U puljskom "Il Gionve Pensiero" izlaža je u jednom zadnjem brojevu vist iz Premanture, u kojoj se hoće ujekako obezkriviti dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas i Vas name, da se prodlate. Nemislite, da onaj dan izbora bit će Vam izgubljen. Ne, da puce bit će Vam strošku nadoknaden. Ludjali sumo može ponisiti, da vi glasujte za svoj jezik i za svoje pieme postati ćete omržanje gospodija. Ne! Ne! Sada ne gleda se omraz, nego probitak ili korst svog naroda.

Iz Premanture (občina Pula) pišu nam S. t. m. U puljskom "Il Gionve Pensiero" izlaža je u jednom zadnjem brojevu vist iz Premanture, u kojoj se hoće ujekako obezkriviti dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas i Vas name, da se prodlate. Nemislite, da onaj dan izbora bit će Vam izgubljen. Ne, da puce bit će Vam strošku nadoknaden. Ludjali sumo može ponisiti, da vi glasujte za svoj jezik i za svoje pieme postati ćete omržanje gospodija. Ne! Ne! Sada ne gleda se omraz, nego probitak ili korst svog naroda.

Iz Premanture (občina Pula) pišu nam S. t. m. U puljskom "Il Gionve Pensiero" izlaža je u jednom zadnjem brojevu vist iz Premanture, u kojoj se hoće ujekako obezkriviti dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas i Vas name, da se prodlate. Nemislite, da onaj dan izbora bit će Vam izgubljen. Ne, da puce bit će Vam strošku nadoknaden. Ludjali sumo može ponisiti, da vi glasujte za svoj jezik i za svoje pieme postati ćete omržanje gospodija. Ne! Ne! Sada ne gleda se omraz, nego probitak ili korst svog naroda.

Iz Premanture (občina Pula) pišu nam S. t. m. U puljskom "Il Gionve Pensiero" izlaža je u jednom zadnjem brojevu vist iz Premanture, u kojoj se hoće ujekako obezkriviti dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas i Vas name, da se prodlate. Nemislite, da onaj dan izbora bit će Vam izgubljen. Ne, da puce bit će Vam strošku nadoknaden. Ludjali sumo može ponisiti, da vi glasujte za svoj jezik i za svoje pieme postati ćete omržanje gospodija. Ne! Ne! Sada ne gleda se omraz, nego probitak ili korst svog naroda.

Iz Premanture (občina Pula) pišu nam S. t. m. U puljskom "Il Gionve Pensiero" izlaža je u jednom zadnjem brojevu vist iz Premanture, u kojoj se hoće ujekako obezkriviti dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas i Vas name, da se prodlate. Nemislite, da onaj dan izbora bit će Vam izgubljen. Ne, da puce bit će Vam strošku nadoknaden. Ludjali sumo može ponisiti, da vi glasujte za svoj jezik i za svoje pieme postati ćete omržanje gospodija. Ne! Ne! Sada ne gleda se omraz, nego probitak ili korst svog naroda.

Iz Premanture (občina Pula) pišu nam S. t. m. U puljskom "Il Gionve Pensiero" izlaža je u jednom zadnjem brojevu vist iz Premanture, u kojoj se hoće ujekako obezkriviti dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas i Vas name, da se prodlate. Nemislite, da onaj dan izbora bit će Vam izgubljen. Ne, da puce bit će Vam strošku nadoknaden. Ludjali sumo može ponisiti, da vi glasujte za svoj jezik i za svoje pieme postati ćete omržanje gospodija. Ne! Ne! Sada ne gleda se omraz, nego probitak ili korst svog naroda.

Iz Premanture (občina Pula) pišu nam S. t. m. U puljskom "Il Gionve Pensiero" izlaža je u jednom zadnjem brojevu vist iz Premanture, u kojoj se hoće ujekako obezkriviti dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas i Vas name, da se prodlate. Nemislite, da onaj dan izbora bit će Vam izgubljen. Ne, da puce bit će Vam strošku nadoknaden. Ludjali sumo može ponisiti, da vi glasujte za svoj jezik i za svoje pieme postati ćete omržanje gospodija. Ne! Ne! Sada ne gleda se omraz, nego probitak ili korst svog naroda.

Iz Premanture (občina Pula) pišu nam S. t. m. U puljskom "Il Gionve Pensiero" izlaža je u jednom zadnjem brojevu vist iz Premanture, u kojoj se hoće ujekako obezkriviti dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas i Vas name, da se prodlate. Nemislite, da onaj dan izbora bit će Vam izgubljen. Ne, da puce bit će Vam strošku nadoknaden. Ludjali sumo može ponisiti, da vi glasujte za svoj jezik i za svoje pieme postati ćete omržanje gospodija. Ne! Ne! Sada ne gleda se omraz, nego probitak ili korst svog naroda.

Iz Premanture (občina Pula) pišu nam S. t. m. U puljskom "Il Gionve Pensiero" izlaža je u jednom zadnjem brojevu vist iz Premanture, u kojoj se hoće ujekako obezkriviti dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas i Vas name, da se prodlate. Nemislite, da onaj dan izbora bit će Vam izgubljen. Ne, da puce bit će Vam strošku nadoknaden. Ludjali sumo može ponisiti, da vi glasujte za svoj jezik i za svoje pieme postati ćete omržanje gospodija. Ne! Ne! Sada ne gleda se omraz, nego probitak ili korst svog naroda.

Iz Premanture (občina Pula) pišu nam S. t. m. U puljskom "Il Gionve Pensiero" izlaža je u jednom zadnjem brojevu vist iz Premanture, u kojoj se hoće ujekako obezkriviti dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas i Vas name, da se prodlate. Nemislite, da onaj dan izbora bit će Vam izgubljen. Ne, da puce bit će Vam strošku nadoknaden. Ludjali sumo može ponisiti, da vi glasujte za svoj jezik i za svoje pieme postati ćete omržanje gospodija. Ne! Ne! Sada ne gleda se omraz, nego probitak ili korst svog naroda.

Iz Premanture (občina Pula) pišu nam S. t. m. U puljskom "Il Gionve Pensiero" izlaža je u jednom zadnjem brojevu vist iz Premanture, u kojoj se hoće ujekako obezkriviti dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas i Vas name, da se prodlate. Nemislite, da onaj dan izbora bit će Vam izgubljen. Ne, da puce bit će Vam strošku nadoknaden. Ludjali sumo može ponisiti, da vi glasujte za svoj jezik i za svoje pieme postati ćete omržanje gospodija. Ne! Ne! Sada ne gleda se omraz, nego probitak ili korst svog naroda.

Iz Premanture (občina Pula) pišu nam S. t. m. U puljskom "Il Gionve Pensiero" izlaža je u jednom zadnjem brojevu vist iz Premanture, u kojoj se hoće ujekako obezkriviti dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas i Vas name, da se prodlate. Nemislite, da onaj dan izbora bit će Vam izgubljen. Ne, da puce bit će Vam strošku nadoknaden. Ludjali sumo može ponisiti, da vi glasujte za svoj jezik i za svoje pieme postati ćete omržanje gospodija. Ne! Ne! Sada ne gleda se omraz, nego probitak ili korst svog naroda.

Iz Premanture (občina Pula) pišu nam S. t. m. U puljskom "Il Gionve Pensiero" izlaža je u jednom zadnjem brojevu vist iz Premanture, u kojoj se hoće ujekako obezkriviti dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas i Vas name, da se prodlate. Nemislite, da onaj dan izbora bit će Vam izgubljen. Ne, da puce bit će Vam strošku nadoknaden. Ludjali sumo može ponisiti, da vi glasujte za svoj jezik i za svoje pieme postati ćete omržanje gospodija. Ne! Ne! Sada ne gleda se omraz, nego probitak ili korst svog naroda.

Iz Premanture (občina Pula) pišu nam S. t. m. U puljskom "Il Gionve Pensiero" izlaža je u jednom zadnjem brojevu vist iz Premanture, u kojoj se hoće ujekako obezkriviti dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas i Vas name, da se prodlate. Nemislite, da onaj dan izbora bit će Vam izgubljen. Ne, da puce bit će Vam strošku nadoknaden. Ludjali sumo može ponisiti, da vi glasujte za svoj jezik i za svoje pieme postati ćete omržanje gospodija. Ne! Ne! Sada ne gleda se omraz, nego probitak ili korst svog naroda.

Iz Premanture (občina Pula) pišu nam S. t. m. U puljskom "Il Gionve Pensiero" izlaža je u jednom zadnjem brojevu vist iz Premanture, u kojoj se hoće ujekako obezkriviti dozvole istih biračem iz vrsarske občine nit u občinskom uredu nit kod c. kr. kotarskog glavarstva. Nečudimo se za občinski ured, premi bi prijatelj puka, kako se sam rad zove, gosp. Fabio Vergottini, i zaslijepiti od onih prodanih potepula, koji plaćeni od gospode lete oko Vas

se dušom i telom u krilo šarenjaka i za sobom povukao mnoge druge.

Zalostno je ali istinito, da će ti mnogi Premantarci pljunuti u oči, ako mu rečeš, da je Talijan; a opet u svakoj prilici drži s Talijanicima, kako da si mu to rođenja braća. I sam naš Matić nije Talijan, niti heče da bude; već, zaveden tolikim sladkim i hibbenim riečnim gradskim spasiteljima, misli, da radi dobro, kad gazi svoj rod i plame i kad pljuje na mleško, što ga je siseo iz dojka materinskih. Ali u Premanturi nije sve Rosinovo. A da ljudi okolo puljskoga „Pensiera“ ide u Premanturu govoriti onako, kuko pišu u svom listu, nebi težko odprili s brda i preko Drvenjaka, Miskovići, Jurline, Bogetići, Semelići, Mikorovići, Skoko, Raketići, Ivete, Jurašini, Međulići i drugi, misli se sive ljudi prodani, kako bi mogao kogi misliti. Aide, delijo od „Pensiera“ puljskoga, ogledajmo se jedan put javno na brdu premanturskom: kažimo narodu svaki svoji misli i razloge, pa da vidimo kud će Premanturci. Ali poznata je već stvar, da talijanska politika išće samo tmunu i skrovitost, kao čuk i sova, ter se boji izaci na vidljivo istinom. Doći će dan place, jer Bog neplaši svake sabote: a najgora će proći izdajice svoga naroda.

Iz Medulina pišu nam 12. aprila 1895. Glas, koji ozvanja po cijeloj Istri, nije zanimalo niti ovdje: njekim boljim vidi se potrebito, da se i u našem mjestu ustavovi „Podružnica družbe sa Cirilo i Metoda za Istru“. A to se sibilno baš zadaju nedjelju marca. Lepa kuta mladih Medulinaca sakupila se i u ovaj prilici oko narodne misli. Kažemo mladih, jer su ovi zadjeni duhom, koji neima nimalo tujinske historije; stariji ljudi jesu vrlo riedki, koji pristaju na ovakve stvari, što je zlostvo, ali istinito. Tako je i sa „Čitaonicom“ ovdje: mladež je u njoj sakupljena, a stariji osim malo koje iznimke, Bog očuvaj. Eto na primjer od uglednijih i bogatijih Medulinaca neimamo u družtvu niti Matu Grakaliću, niti Antunu Kirku, niti Ivana Sugara, niti Grge Lorenčinu, niti toliko drugih, što bi mogli koristiti narodnoj stvari bez nikakove štete. A što je pak vrlo žalostno, jest okolnost, da niti u „Čitaoniku“, niti u „Podružnicu“ nije upisan nijedan svećenik iz Puljšćine. Mora da tui puše neki silni vjetar. Čujemo već kako nam jedan ili drugi odgovara: kako će ja tam, gdje je samo luda mladež? — E, dragi prijatelju, kada misliš, da si pametniji, hodi među one, koje drži za lude i neuke pa ih puti na dobro, ali to moraš činiti sa blagošću, unjerenosću i ljubavi, jer naglost i neopreznost je krija mnogomužu.

Podružnica se je dakle ustrojila sa lepotom kitom mladeži i par starijih ljudi i uz prisutstvovanje njekoliko gostiju iz Pule i bližnjih mjeseta. Uprava podružnice povjerenja je najboljim između dobrili, i stalni smo, da će čvrsti i napredovati pod njihovim ravnjanjem. Sakupljena je već na prvoj skupštini osim članarine i lepa svota, kao dobrovoljni darovi, te će i ovo biti mala poluga u narodnom životu. Samo napred braća Medulinci: zapustite stope onih starijih, koji li hteli, da mi budemo i unapred „čari“, nesramite se svoga „starijskoga roda i plenama“, kupite se u kolo rodoljubno, pokušate izvodom, da medulinska zemlja nije talijanska niti će biti!

Zivila Istražna naša!

K izbornom sastanku u Baški. Zastupnici prof. Spinčić i Seršić došli su utorak sa Rieke u Bašku praćeni poznatim, redoljubivim Francićećem i drugovima. Dočekani bijahu pucanjem mužara, što se je ponavljalo tečajem cijelog dana. Na razini kuhinja vijale se zastave. Po svih očeha bilo je mnogo naroda, koji je odusjevljeno pozdravljaju svoje zastupnike, dočim ih je obič, glavar sasavjeti i tajnikom na mudi dočekao, pozdravio i u mestom pratio. Na banketu bijaje sve odusjevljeno.

Kod sastanka bijaje izabran predsjednik kom tamošnji kapelan g. Mate Ošrić, koji je živimi riečmi pozdravio zastupnike i predstavio političkoga komesara P o g e y a. Na to je prvi progovorio u kratko g. Seršić, te u ime svoje i u ime dra. Volarica, zapričena, zahvalio se na dosadašnjem pouzdanju te očitovalo, da niti jedan niti drugi ne mogu dalje primiti mandata, jer im to nijevi privatni poslovni ne dopušćaju.

U podujelju govora očrtova je zastupnik Spinčić rad svoj i svojih drugova zemaljskom saboru i u carovinskom vjeću, podieliv ga u tri točke, naime 1. obzirom na brigu za poboljšanje tjelesnoga blagostanja naroda; 2. obzirom na pravo našega hrvatskoga jezika u uredih i u svih zborovima te 3. o školah.

Osvrnu se je na svrši na dogodjaj u zemaljskom saboru i na nedostojni postupak Talijana i talijanaša proti našim zastupnikom, našemu jeziku i našem narodu.

Odgovorni urednik Mate Mandić

Sakopljeni odobravali su burno razlaganje g. zastupnika i obvezali se, da će svaki po svojih silah raditi na to, da budu i unapred imali onake zastupnike u zemaljskom saboru, kakve su imali i do sada.

Sve mjesto imalo je svećani ruho, a veselje je trajalo i pošto je zastupnik Spinčić put Krka srdačno pozdravljivao kremuo.

Zast. Spinčić bio je upravljen k sastanku sledeći brzovaj:

Vjekoslav Spinčić — Baška noć

Zalimo, što nam je nemoguće prisostvovati dosadašnjem sastanku u našem rodnom mjestu, ali smo prisutni duhom, te hvatali Vašem gospodstvu na časti, koju nam izkazaste, posjetiv našu kod kuće.

Neka Vas svemoćuti podieli svoju milost, da i nadaljno kao i do sada budete u stanju za narod raditi i njegov boljak pospijevitati.

Božo Kastanić, Ivan Majčić, Petar Grandić i Niko Dorić.

Iz Sošići (podobčina Kanfanarska) piše nam da ćeš naići kmet koliko sledi:

Još nisam nikad stavio pero na kartu, da Vas stogodar javim iz našeg kontrada; ali pošto sam proši kmet, meni je lagaj bratiti na njivi s vrnjem, nego s perom po karti, jer izmjenjuju se desna ruka moja svakidanjno težkim poljodeljskim oruđjem, nego pošto je daždeveno vreme, nemorem drugo delati, zato da kušati svoju misal Vam izraziti, jer kušati, star ljudi govore, da nije gruh, nego neznam kako poceti ni dovršiti, radi toga Vas lipom nemojte mi zamiriti, aki uye ske kako bi morale biti. Za istinu Vam povidati, gajusim se kako Latinini misuju, da dođiju na dojduši izbori. Povida mi je uki Rovinjski kampunj, da na 10 prošlog februara držali su u Rovinju sastanak radi izbora, i da je Bartoli drža govor o pogibiji domovine i narodnosti italijanske, pak da je pozvao sve prisutne neka stave na oltar domovine svaki najmanje od 5 do 10 fiorini, i u hip da su skupili nekoliko stotin. Na sastanku su bili jen tri četiri iz Kanfanara, i pet seljani, koji su dobili 300 fiorini, t. j. svaki 60. Još i sada mi je povida, da se po gradu pobiju novci za izborne agitacije. Da Rovinježi svaki dan kada vide naše kmete u gradu ih zovu k sebi, i da im daju novce, imaju ovi glasili ne; a našlo se je bogme nikih prifriganici, koji im ne mora ni koristiti ni škoditi, al ipak novce su uzeли i posli s njima fručati. Bože neli, kolike novce oni u sadanju priliki hitaju, samo to bi moralno odpriti oči našim ljudem! A zašto pak ljudi od naše strane ne dečaju ono grijusno trgovinu? Govori se, da ovaj put te glasovati patenšta, žene i artizani na svoje patente ča iz tuje krajevjane, nego ja neznam jeli će temu tako biti, jer nisam čovik od zakona. Samo sam čuju povidati, da Latinini na svaki način moraju dobiti u Kanfanaru, jer da bi u slučaju u Kanfanaru izgubili, da svu Puljstvu bi izgubili. Mnogim se je obećalo, da ako za njih budu glasovali, da njihovi sini ne idu u soldate, jer da oni su preteži s lečnikom od komisjona. Ovdje se govori, da kada budu izbori u Kanfanaru, da će biti ave puno žandari i soldati, da te vas grad obokliti, i niđan da neće smiti unutra, nego oni, koji imaju glas, i ako budu samo tri od njih skupa hoditi, da te ih žandari odalebiti. Mi ovde poznamo sve, ki te glasovati za latinsku listu, poznamo i one, ki su primili sve: poznamo onoga ovde i u selu ona dva, koje misle učiniti za svoje fiducijsare. To su Vam u običi ljudi zaduženi, zašto porendi godišnji sponzori, luhodelski i vječiži, skoro svi lovi, spodari, luhodelski i vječiži, skoro svi lovi, da bi stili na niki način živiti kako bršljan na brštu. Bilo bi bolje za takove ljudi, da bi marljivo delali od jutra do mraka, da šparaju, da se održi od oštarije, igre i lora, pak bi lipo bili sami gospodari u svojoj kući, i neki bili podrepnice gospodare. Sada je vječiži sponzori, da postavljaju u vreme izbora, zate svaki, koji je glasuje za nje ima lov, a koji ne, nema ga, bilo najpošteniji i najbogatiji kmet. Zato ovdu gredu skoro svi u lov, izvan onih, ki nedrži s njima, također i dica izpod 15 lit, i svi drugi, imaju ili ne lovačke potrebe, same da se čuvaju od žandarmerije, došti je. Nekojo pak da se dosegova do oružnoga lista, se učine tobože čigovi gvardijani dokle ga dobiju; ali bi politička oblast takovim dopustila da moru nositi riveči i sabiju na mistu pušku, nebi bilo, toliko gvardijani ni toliko lori. Ali će kigod pomisli, da ti to piše, da njeza mora nešto peći, nego nije tomu tako, samo bi dobro bilo da to dođe na znanje i puljskom kapetanu, jer bi se moglo zapričiti kakovu nesreću, koja bi se mogla dogoditi na ovaj način: Ljudi mladi, koji nezauvjevljati s puškom i lovom moru lakso ustrijeljati sebi ili drugoga, jer nesreća, gorove stari ljudi, nu kopja ni ne ore i dobro žive. A vrh toga dogodilo se je

već puta, da nekoji su pošli na trne loviti na polje onoga, ki nema lova, pa se došlo do svadje i brzo do težkih posledica; a osobito od sad naprijed lov će postati razdraženje, i ki od sad naprijed lov će postati razdraženje, i ki zna još kukove neprilike. A vrh toga grdo je videti tolike lorce, kako da bi tolike hajduke klatće s breki po čumah i posijali njihov. Klase pogrijave, poruše zide, tim kmetu nanesu silnu škodu; i to ne samo u dnevne dane nego i nedjelje, vrsto nebi bilo bolje, da u nedjelju greda sv. maši, pošto Bog je dopustio, da šest dan se dela, a sedmi da se podiće i njenu služi. Ako Vas je „godine“ vječnošću, gospodine stampati moje pismo, meni će biti draga, i drugi put će Vas poslat još Za sada da ste mi zdravo.

Iz Boljuničine pišu nam 15. tmj. Izbori za zemaljski sabor se približuju — i provesti će se izbori fiducijsara kako se glasa već koncem ovog mjeseca u Boljuni. Uspjeh izbora u Boljuni reč bi, da leži veoma na srecu našim protivnikom. Patovanje prisjednika zemaljskog odbora u Poreču dr. Clevu u Boljuni i mjerjenje ceste iz Boljana do Sušnjevice po mjerilcu Križmaniću bez dvojbe užko je skopljano sa izborima. Da je dr. Cleva putovao u izboru svrhu prizitice iz tog, što se glasa, da je napušto načelnika, da upliva na Borut, da glasuju sa Talijanima, što je on doista i učinio poručiv jednomo našemu, da agitira za Talijane, pa da će biti vina i da će se graditi cesta iz Boljana do Boruta (pum), a to da je malo, i želja jednog velikog gospodina iz Poreča. Dapate sam g. načelnik ispođe u Borut, nu videć, da se pošteni i čestiti Borutci od nikoga neduđu na led zapeljati, i da ne poznaju šale, povratio se kruči nevesela srca. Nadamo se, da se neće vrednici naši Boručani pustiti primatim vinom niti obecanjem ceste iz Boljana do Boruta, koja neće biti nikada gradjeana, a složila bi samo Boljuničanom, da mogu lagije na kolodvor u Borut; naši Boručani oproštavaju se da glasuju za ljudje svoje jezike i roda, koji će pa izabrati zastupnika, kojim na srecu leži napredak i naobrazba, zapuštenog istarskog kmeta.

Mjerjenje ceste iz Boljana na Sušnjevicu i obecanja gradnja mosta kod M. B. po g. Križmaniću, mora se isto u savez staviti sa predstojevim izbori. Zasto nije g. Križmanić prije inžerio cestu — zasto nije zemaljski odbor prije sagradio most? Da je to samo učinka, na koju kana gospoda ubaviti naša kruši i neustrašive Boljuničane i Sušnjevčane na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostранac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak vam se inostranac nasmješi, pa makar prije bio zadubljen u molitvu, kada stane po razbijenom rebrn zvonu udarati klatvo. A župan, da je na to osobito zvan, mogno bi svakako više paziti na dostojaštvu kuće božje. Što pak da rečem o zvonovima? Spominjem se, kako su u kući mi nekoji tuđinci, upravo kada moljaju o „Zdravo Mariji“ prasnuli u grohotan smiehi, zaučvsi na posljedku veliki razbijeni zvon. Mi Boljuničani, dakako, privikli smo hreputavom glasne toga zvona, ali usuprot svak v